

DISSE^{TT}RAT^O MEDICA

De

ABORTU,

germ.

Von der fr^uhzeitigen Gebuhrt,

quam

Summi Numinis Auspicio,

Ex Statutorum Decreto

Et

Consensu Amplissimae Facultatis Medicae,

Pro Receptione in eandem habendam,

Publicae Eruditorum Disquisitioni submittit

DANIEL HENRICUS PASCHKEN.

Med. Doct.

RESPONDENTE

JOHANNE HIERONYMO STEIN.

Reg. Boruss.

Med. Cult.

Die 6. Junii Anno MDCCXXX.

Horis locoque solitis.

REGIOMONTI.

Litteris Johannis Stelteri.

1730, 1

18

DISSESTITIO MEDICA

DeO,
PATRONIS
ET
AMICIS.

RECOMMENDI

Preciosissime Speciem

PROOEMIUM.

eaestantissimum Creatoris complemen-
 tum, post divinae imaginis amisio-
 nem, plurimis iisque dolorificis p[re]a-
 aliis animantibus vexari morbis, non
 solum Heraclitus per totum vitae suae
 tempus deploravit, sed & alij solertes
 naturae nostrae indagatores, qui to-
 tum hominem, non dicam, a nativitate, sed a conceptio-
 ne morbosum jam esse comperti sunt, uno ore conque-
 runtur. Docent hoc in exemplis toto die obviis paren-
 tum epilepticorum, phthisicorum, podagricorum & cal-
 culosorum in liberos transplantata semina, & perversa
 in foetu jam latitans appetendi desiderium, quod anno-
 rum tractu in pessimis affectibus sese exerere consuevit.
 Meum non est, me immittere in vastissimum miseriarum
 pelagum, quae genus humanum in utroque sexu affigere
 solent, nec omnes morborum species recensere, quibus
 sequior sexus & in eo gravidae personae affici consue-
 runt, sed potius specialissimum casum, qui nonnullis mu-
 lieribus gestationis tempore praesertim primis sex mensi-
 bus evenire solet, & quem *Abortum* vocamus, in praesen-
 tiarum erucleare. Ubi pericula, quae foetum in utero
 cingunt, & quod mori jam incipiat, antequam vitam tra-
 hat, demonstraturi sumus: & quoniam supra nominatus

A 2

affectus

4

affectus in maximum matris praejudicium vergere solet,
quod sanitati & vitae ejus perniciosus existit, omnia
scitu necessaria & in sōntico hoc malo observanda, quae
fundamentum Physiologicum, Pathologicum & Thera-
peuticum respiciunt, Lectori Benevolo, quantum ingenii
robur permittet, methodice proponemus. Tu modo
DEUS ex alto, conatibus meis assiste, quia Tu solus Do-
ctor, ex Tua sapientiae abyssō tantum depromis, quan-
tum cuivis Medico utile esse cognoscis, ut & hae pagel-
lae gloriam Nominis Tui depraedicent & in proximi sa-
lutem vergant, totus ego ex toto pectore precor.

J. I.

Inter alia morborum genera, quae vigilantis & pru-
denter Clinici medicationem & exactam patientis
observantiam requirunt, non immerito abortum
referimus, propterea quod segnes Medici & inex-
perta remedia juri decubentis per hoc facile renunzia-
re possunt, quod tamen salvum & intactum servare de-
bebant, tum praecipue, cum de duplice luditur corio,
quod matrem & foetum investit; morosi autem aegri,
qui dicto Medici audientes non sunt, eo ipso in manife-
stum vitae discriminē se conjiciunt. Antequam vero ad
realem hujus morbi tractationem nos accingamus, nec-
esitas exigit, ut prius nominalem illius enucleationem per-
lustremus. Ad etymologiam vocis quod attinet, dicendum
est, in vocabulo abortus metaphoram latitare. Etenim
quis nescit, τὰ aboriri, quod idem est ac ante tempus
oriri,

oriri, a planetarum ortu derivari, de quibus primario & proprie, secundario autem & improprie de hominibus quoque praedicatur: Significat ergo abortus intempestivum ortum intempestivi foetus seu partus, die fruhzeitige Gebuhrt, aboriri autem ante tempus parere, hor der Zeit gebahren. Sic Aulus Gellius nobiscum sentit lib. 12. noct. atticar. Capit. 1. ita loquens: nituntur matres, ut foetus quoque ipsi in corpore suo concepti aboriantur, id est, ante tempus exponantur. Et quamvis casus dentur, ubi in aboriendo foetus molimina magis active, matris vero uterus passive magis sese habeant, quale quid in frequentiore calcitratione &c. fieri solet, communem tamen & receptam in foro medico loquendi rationem servabimus, dicentes, quod penes matrem sit abortum facere, penes foetum vero abortum pati. Haec ubi praemissa fuere, ordo postulat, ut abortus essentiam reali definitione exhaustiam, quam sequentibus complectimur: *Abortus est foetus imperfecti aut vivi aut mortui, ante legitimum pariendi tempus, praeternaturalis ex utero facta exclusio.*

§. 2.

In explicanda definitione notandum, quod Subiectum abortus sit foetus imperfectus, qui tempus septem mensium nondum adimplevit; quemadmodum autem imperfectionis datur differentia, ita dicendum erit, foetum alium esse imperfectum (1) ratione temporis, quale quid contingit in foetu bimestri, trimestri, quadrime-

stri &c. in quo omnium actionum integritas, propter solidarum partium deficiens robur, fluidarum vero, ob respirationis absentiam, & ob principii vitalis activi imbecillitatem, quaerenda non est; alium vero (2) ratione essentiae, quale quid in superfoetatione, ex concubitu post conceptionem facta; & in monstroso foetu occurrit, cui vel inutilia & peregrina membra sunt superaddita, vel necessaria & propria sublata; (3) ratione status, qui in foetu vel vivo vel mortuo se manifestat. Differunt etiam supra nominatae abortus species (4) a partu praematufo, qui septimo mense nondum completo matri evenire sollet, ita tamen, ut foetui rarissime lethalis existat. (5) a mola, quod concrementum fibroso-membranaceum informe, sanguinem spissum, nigricantem, quandoque etiam aquam & flatus, facta incisione, exhibet; & quamquam Moronus rarissimum exemplum molae viventis rostro & ungibus foetum enecantis adduxerit, ex hoc tamen non sequitur, quod praedicari possit, mulierem ex mola gravidam abortum fecisse, potius illam ejecisse, quemadmodum de partu praematufo septimo mense nondum completo, tuto praedicare licet, matrem illum peperisse, quia hic neque ad imperfectum foetum, neque ad monstruosam & informem foetus speciem amplius referri potest.

§. 3.

Ubi vero abortus statum praeter naturalem presupponit, qui tanto magis a via & termino naturali deflectit,

7

flectit, quanto proprius ad conceptionis punctum accedit, rationalis Medici officium exigit, ut ex signis diagnosticis edocet, imminentem abortum, salva sanitate matris & conservatione foetus, praecoccupare, praesentem vero, ubi causa jam est vulnerata, exquisito remedio in ordinem redigere, omnem operam impendat. Dum autem ex signis, quae vulgus non intelligit, nisi rite examinentur, in medicationem facile perversa methodus irrepere potest, posterioris argumenti *signa* junctis rationibus hic apponere licebit, & quidem (1) *imminentis abortus* sequentibus sunt manifesta: (a) animus moerore & tristitia repletus observatur, quod novit, tempus instare, quo amissum est corpus charissimum sui, sobolem, quam tantopere fovit & nutritivit. (b) Sangvis vel ichor ex improviso e vagina uteri erumpit, ut hoc ipso ulterius nutrimentum foetui subtrahatur. (c) Nausea, & ciborum inappetentia jungitur, quia spiritus vitalis tantopere non est occupatus circa corpus nutriendum, quam illud ab instanti periculo defendendum. (d) Sentiunt in regione lumbari dolores lancinantes, propter motus spasticos, quibus ligamenta uteri vexantur. (e) Circa pubem vero dolor gravatus, ob pondus, quod subsedendo sphincterem uteri premit & dilatat. Si denique juxta Hippocratem (f) mammae sponte extenuantur & lac aquosum ex iis fluit, de abortu instante amplius dubitandum non erit. (2) *Praesentis vero abortus signa* magis sunt conspicua, quia cum parturientium signis magna ex parte con-
spirant.

spirant. In censem illorum referri possunt (α) haemorragia uteri excedens , cum lipothymis & extremorum frigore conjuncta, propter avullam ab utero placentam, & inaequalem sanguinis distributionem , viscera petentem & habitum corporis ex parte derelinquentem. (β) Intercurrens dejiciendi stimulus cum doloribus abdominis spasticis; ob consensuale motus peristaltici augmentum, quod intestinum rectum experit, quoties fundus & latera uteri sese constringunt, sphincter vero & vagina sese dilatant ; dolores vero in ligamentorum extensionibus adgravantur. (γ) Abdominis conspicua subsidentia & (δ) ipsa foetus exclusio cum vel sine involucris. *Extincti vero foetus signa sunt* : horrores crebri in regione lumbari, qui oriuntur ex nausea, quam experitur spiritus vitalis , detinendi amplius in sua oeconomia substratum cadaverosum, quod tanquam venenum animale in dissolvenda humorum crassi perniciosum existimat. Color mulieris vividus in pallidum sive subfuscum se mutans, qui indicat, subtilia cadaveris miasmata floridum intrasse sanguinem. Adsunt stomachi morsus, animi deliquium, capitis & oculorum dolor, aestus febrilis , qui ex salutari naturae intentione excitatur , ad venenum in humoribus latitans per poros partium expellendum. Spiratio foetida & graveolens : venter gravis & quasi procidens, & qui etiam admota manu frigidius percipitur, ob destitutum motum & tonum , quibus mors & cum ea frigus inducitur. Immo si obstetrix immisis digitis frigidam

frigidam animadvertisit uteri cervicem : quae signa cum annexis rationibus quemadmodum sunt potiora, ita L.B. in diagnosi formanda sufficere possunt.

§. 4.

Objectum, circa quod abortus sese exerit, est uterus. Hinc in aboriendo diverso respectu & tempore diverso active & passively se habet ; intuitu foetus expellendi hic actionem suam , causarum vero intuitu , quae eum ad abortum faciendum stimulant, passionem exponit. *Ad indolem causarum, quae uterum ad passionem invitant, referri meretur (1) partium fluidarum quantitas & qualitas.* Ad quantitatem refertur *Plethora*, quae primis praeципue mensibus primiparis plethoricis periculosa existere consivevit , cum in primis, cum crebrae congestiones in uterum a natura ablegantur , ex quibus sanguis menstruus, ob stricturam organi excretorii, quod in vagina uteri firmissime clausi querendum , qualitatem suam fluidam cum spissitudine commutat, unde stagnationes & stases oriuntur, sub quo statu uterus stricto tono discussiōnem intendit & excretionem tentat, quem motum extraordinarium organa sensibilia ferre nequeunt, & hinc una cum sanguine facile embryonem expellunt. Huic spissitudini sanguinis *nimum fluidus, subtilis & orgasmicus* opponitur, qui diaeta vinosa, aromatica & spirituosa excitatus, foetui ejiciendo periculosus existit. Porro uterus *scirrhosus aut ulcere obsessus*, frequentem experitū stimulum, ad finem, quem natura intendit, decussorium obtinendum,

B

ob

ob visciditatem & acrimoniam, in talistatu reperibilem.
Hinc sit, ut uterus praeter naturam se contrahat, & una
cum sordibus suis foetum ejiciat.

§. 5.

(2) Causarum, partes solidas afficientium, & per consequens abortum promoventium, duas constituo species, illarum scilicet, quae a causis internis, & harum, quae a causis externis, originem trahunt. Ad causas internas, quae solidas & fluidas partes conjunctim in aucto & imminuto motu & tono afficiunt, referimus (α) animi pathemata enormia, iracundiam, tristitiam, terrorem repentinum & gaudium immodico cachinno conjunctum, propterea quod hisce commotionibus humores partim ab exterioribus ad interiora vi pelluntur, quo aequalis humorum distributio intercipitur, & stagnationibus & stasis porta aperitur, partim vero ab interioribus ad externum corporis habitum relegantur, & eo ipso marcor, tabes & flacciditas viscerum introducitur & foeti nutrimentum debitum subtrahitur; quod denique etiam pulmones & uterus per consensum fortiter comoventur, quae omnia foetui excludendo vias sternunt. Inter causas vero internas, quae solidas partes solitarie respiciunt, numeranda venit (β) embryonis major moles, quam ut sensibilium & teneriorum uterus ferre possit, quae pressione sua uteri praecipue sphincterem & regionem ingvinalem molestat. (γ) Foetus debilis, aegrotans vel plane mortuus, quem natura oeconomiae suae perniciosum existimans aucto motu & tono expellit. Ad

causas

causas externas pertinent (a) largiores repetitae venae sectiones in pede gestationis tempore factae, quia per has sanguis a superioribus ad inferiora in majori mole, quam par est, revellitur. (b) Purgantia fortiora, clysteres stimulantes, dysenteriae, diarrhaeae, vomitiones, quae ventriculum & intestinum rectum stimulando per consensum uterum valde movent, quorsum etiam emmenoga fortiora referri possunt. (c) Commotiones corporis nimiae, quae ponderibus portandis & elevandis, saltationibus, vecturis, repentina brachiorum extensione cum ferendo onere juncta, nec non violentis abdominis concussionibus perficiuntur, quia in illis casibus praecipue tendinosum & ligamentosum corporis humani genus valde exercetur, quod ubi uno in loco praeter naturam facta expansione relaxatur, ibi in alio tanto magis constringitur, atque sic exalterato tono foetui ejiciendo januam aperit. (d) Horrendi objecti aspectus, & repentine subortae congladiationes a grava vasa, latronum incursus & impetus, fulgur, tonitrua, incendium in aedibus propriis vel vicini ex improviso subortum, quae omnia & alia plura sensibilia subjecta, & tenerioris ante omnia constitutionis personas, quae in imaginatione operosae deprehenduntur, ob animum vehementer commotum & ob commercium strictum, quod cum corpore intercedit, illarum uterum quoque valde movent; quemadmodum exemplum ejus abortus in praxi mea contigit, in foemina quadam A. 1725, quae ex incendio ex improviso

viso orto mense Aprilis abortum passa est, (cujus foetum adhuc servo) cum sanitatis pristinae restitutione, quae tamen post biennium alio morbo interiit. Prioribus causis annexi merentur (e) foetida graveolentia & nido-rosa nonnulla, quae cadaverosum putridum & nauseofsum odorem spirant, quia talia in subjectis sensibilibus iteratos vomitus excitare solent, qui uterum ad consensum ejiciendi invitant. Immo etiam nonnulla fragran-tia dulica, cuius naturae sunt castoreum, moschus, am-bra, zibethum, liliaquae & alia movendo uterum aboriendi occasionem praebere conservaverunt, ob vires nar-coticas, quas in genus nervosum exercent. Memorabile est exemplum, quod Borellus Cent. 2. observ. 98. de muliere quadam tradit, quae cum saepe camphorae pixidi infedisset, abortum fecit. Denique non praetermittendam esse reor duplēcē illam, quam in Actis Medicis Be-rolin. volum. 2. Decad. 1. p. 112 & pag. 116. allegatam deprehendo, abortus causam, quarum altera epilepsia, al-tera vero venenum indigitat. Ex eo quod uterus affe-csus motus convulsivos pedissimos habet, qui ex tono intensissime stricto foetui mortua canunt, dum eum ante diem laceratis vinculis a matre avellunt.

§. 6.

Porro non immerito quaeritur, utrum sic dictae fascinationes, die Bezauberungen, Beschwerungen ad abortum symbolum suum conferre possint? multis equidem ex Recentioribus haec fabulosa & superstitionis videntur,

videntur, illis praecipue, qui Philosophia corpusculari & sensibus externis omne punctum exhauriendum esse contendunt, rerum incorporearum cum corporeis nullum contactum admittentes. Nobis vero, quibus animae energiea in corpus magis perspecta patet, fatendum erit, quod in humano genere dentur individua, quae animae vires eousque exaltare & concentrare possunt, ut, quicquid sub grati vel ingrati nomine illorum ideam incurrit, illud in aliud objectum tenaciter imaginari & imprimente possint. Ex his dijudicare difficile non erit, quod gravidarum affixa contemplatio ad corpus demortuum foetui maximum praejudicium accelerare valeat, siquidem per vulgus notum, quod personae, in tali discrimine constitutae, pree aliis magnum phantasiae robur habent, quod in casu existente ex concepta idea in foetum immittere & per eam hunc enecare potest. Modus a nobis demonstrandus non erit, non quod non posse, sed quod non debeat, propter pessima conjectaria, quae exinde redundare possunt. Interim si quis de existentia ante dictorum casum, deque veritate causarum dubitaverit, exempla Doctorum in Actis Naturae Curiosae & aliorum hinc inde obvia, evolvat, legat, relegat & perpendat, ita, animae potentia in corpus quantum valeat, cognoscere licebit.

§. 7.

Ultimo error in diaeta commissus seu abusus sex rerum non naturalium etiam multum ad abortum faciendum

B 3

ciendum conferre potest, quod motus in oeconomia animali occurrentes variis modis alterare & turbare valet. Eo intuitu (1) *Aeris calor nimius* a grida vitandus erit, quia humores nimium resolvit, ut volatilem & aeream acquirant indolem, quam diarrhaeae & dysenteriae prodromi abortus sequuntur. (2) *Frigus immodicum*, quod humores ad spissitudinem, stagnationes & stases invitat, ex quo status utero praejudiciosus emergere potest, quoque fugiendum erit (3) *Aeri denique* praeter consuetudinem humido foetu grida corpus totum exponere non debet, intuitu fibrarum, quarum tonus ex eo valde relaxatur; ne laesis secretionibus humorum uteri fungus ad crescat, abortus & sterilitatis subsecutuae argumentum. Ubi vero de *Potu* sermo instituendus est, non sine ratione quaeritur, utrum per has provincias usu receptus potus Coffee gravidis concedendus & commendandus sit, nec ne? Respondeo, probe destingendas esse personas ratione temperamenti, aetatis, consuetudinis & sensibilitatis. Illis ergo, quae temperamenti sunt sanguineo-cholerici aut sanguineo-phlegmatici, ob secretiones & excretiones rite succedentes, ob habitum corporis mollem & carnosum, denique ob animi hilaritatem & ingenii alacritatem, modicus usus concedendus est, nisi naturalis aversio obstet, contrarium svadens. Junioribus vero, iisque primiparis mulierculis, ob teneriorem texturam, ne organa secretoria & excretoria terrestribus & pingvibus particulis onerentur, nisi ex consuetudine *prævia*

via hunc potum sui juris fecerint, dissuadendus & minime commendandus erit; unicum tamen hic casum excipiendum duco, qui appetitum plane extraordinarium respicit, ubi sensui vitali non resistendum esse puto, propter pesima consectaria, quae foetum corripere possunt. Sensibiles denique personae maxime rationalis Medici prudenti consilio indigent, cuius interest inquirere, utrum potus Coffee illis salubris cedat nec ne? in priori casu concedendus, modo non immodicus; in posteriori vero omnia argumenta persuadentia sunt adhibenda, ut, illis convictae, sponte appetitum dimittant. Alias feminis, extra graviditatis statum constitutis, ob ordinarium, quem experiuntur, mensium fluxum, quoipso sanguini ex potu Thee spissifcenti, occasio varios morbos producendi praecluditur, dictus potus satis salubris cedere conservavit, experientia teste.

§. 8.

Prognosin nobis in hoc affectu formantibus ratio & experientia dicitur, quod (a) mulierculae, aliquoties abortum perpessae, primiparae praecipue, raro partum quoad tempus & maturitatem perfectum exponant, immo plane sterilitatem experiuntur. Ratio (1) in eo consistit, quod quemadmodum natura in actionibus moralibus, ita etiam in vitalibus errare potest, sub specie boni illud appetendo, quod tamen revera pernitiosum ei existet, tum praecipue, cum actionis erroneae habitum jam contraxit. (2) Quia uterus per repetitos abortus valde debilitatur,

bilitatur, ut, ubi foetus jam in molem ex crescere, eum amplius tenere, & debite postea ob tubarum obstructionem vel uteri concrementum fungoso-scirrhosum, concipere non possit. Quod (β) abortus plus negotii faciat, & periculi portendat, quam legitimus partus, id quod abortientes testantur, dicentes, se decies malle parere, quam semel abortiri. Ratio in eo sita est, quia partus maturus ex lege naturae exponitur; immaturus vero praeter naturam divellitur, unde fortiores laesiones, quae dolores, haemorrhagias nimias, quae virium prostrationes, & lipothomias; secundinarum partiales retentiones; quae fungos & concrementa uteri post se relinquunt, id quod in statu naturali verendum non est. (γ) Mulieri gravidae si tenesmus superveniat, juxta Hippocrat. Sect. 6. Aphor. 27. & si alvus multum fluxerit, juxta Sect. 7. Aphor. 27. periculum est, ne abortiatur. Ratio haec est: quia vagina uteri & intestinum rectum ex consensu contiguitatis reciproce patiuntur, ita, ut, ubi alterum horum stimulum experitur, alterum quoque ad excernendum provocabetur. (δ) Leviores illi, qui primis duobus mensibus accidunt, eoque faciliores, quo conceptui propinquiores. Ratio: quia foetus in principio tam firmam cum utero cohaesionem nondum contraxit, quam sequentibus deinceps mensibus experitur. Quod (ϵ) periculosior sit abortus in illis, in quibus foetus extinctus est. Ratio haec est: quia ob strictum vinculum, quod uterus cum foetu habet, fieri potest, ut miasmata cadaverosa, qnoties in sanguinem matris se diffundunt, pessima symptomata producant.

§. 9.

S. 9.

Praemissis iis, quae cognitioni inserviunt, ordo & necessitas postulat, ut ea, quae curationi utilia judicantur, duce prudentia medica, annexamus. Omnis autem Medici labor eo tendere debet, ut, ubi metuendi abortus suspicionem, ex antecedentibus & consequentibus, junctis signis diagnosticis, incurrit, tritum illud sibi maxime commendatum habeat: *in tempore venire, quod omnium rerum est primum*; ex quo divertium imminens, a natura faciendum, praecipue, salva matre & foetu, facile intelligit. Huc referri meretur. (1) *in subjectis plethorica, lauto & otioso praecipue vitae generi deditis*, vel venaesectio in brachio instituta, sub initium & medium gestationis: quia eo tempore natura admodum sollicita observatur de sufficienti nutrimento prospiciendo ad foetum alendum; per quod medium in uterum factae congestiones revocantur, quae pessimorum consectetur primordia esse conservaverunt: vel mutatio vitae generis otiosi in negotiosum, juncto parco cibo & potu, quoniam commotionibus corporis, facta excretione dia pnoica, sanguinis quantitas & qualitas immittitur, si diaeta parce nutriendis illis substituatur. Ubi vero abortus imminens ex dicta causa ante fores stare videtur, largior venaesectio in brachio instituatur, revellendi scopo, & temperata dia pnoica, ad aequalem humorum distributionem introducendam propinentur. Ex illorum genere sunt v. g. Aqua Cerasar. nigr. flor. Tiliae, Sambuci:

C

Essent:

Essent: Alexiphar: Stahlii, pimpinell: alb: vel Scordii sale
 digestivo, juncto absorbente, remixa. Si vero orgasticum
 sanguinem, uterum stimulantem, Pathologia indica-
 cum, nitrosa & cinnabarina subordinatis absorbentibus,
 acido impraegnatis, in usum Medicum trahenda esse pu-
 to, praemissa venaelectione in brachio instituta. Quod
 si autem uterus scyrrho obsefus, ad abortum faciendam,
 praegressa spasmodica contractione, invitatus; cuius ta-
 men diagnosis a prudenti Medico, ex circumstantiarum
 & causarum tam antecedentium quam consequentium,
 historia formanda erit, ne quid pro quo in curationem
 trahatur, tunc methodum praeſervatoriam, minime vero
 curatoriam commendatam sibi habeat; tum praecipue,
 cum foetus, jam quinque vel sex menses in utero inclu-
 sus, latitavit, ne partum omni ratione servandum in vitae
 discrimen conjiciat. Hunc in finem infusum Theiforme,
 ex lenissimis resolventibus & laxantibus propinan-
 dum erit uterum gestanti, quod ex Rad: Bardan: Cichor:
 Hb: Capill: Veneris & Bellid: Flor: Stoech: Arab: & Rha-
 barb: el: conflatum erit; cui interponendus erit Pulp: an-
 tispasmodicus, & pulvere march: Epilept: Arcan: duplicat:
 Nitri perlat: Conch: citrat: Cinnabar: nativ: & ol: Cinna-
 momi paratus. Praeterea diaetam mollem, lubricam,
 & sufficientem potum, abstinendo a terrore, ira, & tristitia,
 grava sibi commendata habeat; quia ejusmodi regiminis & vitae genere, fomiti, malo ingravescente, pa-
 bulum subtrahitur, & via ad morbum radicitus extir-
 pandum

pandum sternitur, cuius tamen curam ad tempus partus differendam esse, utile arbitror, quia natura a partibus recrementitiis semetipsam liberare intendit. Si denique ex praegressa insufficienti uteri expurgatione, & mox insecura nova conceptione, ulcus uteri surgat & primis praecipue gestationis mensibus erumpat, de foetu amplius conservando meditandum non erit, sed eo potius respiciendum, ut, embryone excluso, uterus ab omnibus recrementis ab intra repurgetur, ne novi abortus aut sterilitatis consectaria inducantur. Huic scopo inserviunt laxantia per 8 dies continuata, cum Analepticorum interpositione.

§. 10.

Quoties autem ex animi pathematibus molimina abortus conspicua redduntur, toties Therapia moralis praecipue in usum trahatur, junctis absorbentibus, nitrosis & cinnabarinis. Fieri enim solet, ut, ubi animus ad tranquillitate redactus fuerit, aequalis humorum distributio, legitima partium tensio, & actionum vitalium integrum negotium suscipiat; quibus remediis soepenumero foetum conservatum fuisse novimus. Quanta enim Medici ante lectum sequioris sexus perorantis vis; quantaque dicendi efficacia, norunt illi, qui gravissimo terrore percussas, iracundia exagitatas & moerore prostratas in viam naturalem ordinem tantopere conservaverunt redigere, ut sola dicendi facundia evidentissima abortus pericula profligaverint. Decet ergo Medicum rationalem multarum rerum scien-

tia & moralium peritia imbutum esse , ex quibus fontibus argumenta persuadentia opinioni patientis contraria haurire poterit ; persuasissimus fore, ut, ubi, DEO benedicente , Medicus aegros physice & moraliter curaverit, Therapia sua quemadmodum in multis aliis ita in sonto-
co hoc abortus effectu, felicem eventum experiatur. Si foetus debilis & aegrotans percipitur, analeptica & tonica seu roborantia matri propinanda erunt. Ubi vero ex praegressis largioribus venaefectionibus in pede institutis abortus metuitur venaefectione in brachio iterata, pro re-
vellendi scopo, suscipiatur, junctis aliis, pro usu interno,
prout circumstantiae patientis id exigunt. Quando de-
nique Diarrhaeae, dysenteriae, purgantia draistica & em-
menagogia fortiora uterus ad abortum provocant, tunc
sequens enema usū saepius comprobatum commendō,
Rec: Rad: Bistort: Tormentil: Ana unc. 1. concis: adde laet:
vaccin: libr: 2. coque ad consumt: fere mediet: colatur ad-
de vitell ovi N. 1. balsami locatelli drachm. i*β*. Si dej-
ciendi stimulus huic applicationi per omnia non auscul-
tat, denuo illud applicetur , interne vero Ess: cortic: au-
rantior: & Alexipharm: Stahlii in usum trahatur. Ubi ve-
ro vomituriendi occasionem foetores putridi & cadave-
rosi praebent, frontale, epithema siccum, seu cucupha, ex
herbis, floribus & seminibus odorem amaro-acrem spi-
rantibus externe applicetur v. g. Rec: Hb: menth: Thym:
Rutæ: Ana m. *β*. Flor: Stoech: arab: Lavendul: persicor: Ana
p: IV. Bacc: Juniper: Unc: Sem: sem: cumin: sylv: Foenicul:
nucl:

nucl: persicor: Cortic: aurantior: Ana drachm: 2. concis:
 & contusi: misce S. Species zum Umbeschlag vor das
Haupt. Internē vero haustus vini calidi, cinnamono &
 nucis, impregnati, addito vitello ovi, gravidae propine-
 tur: Quo facto motus spastici, ventriculum & uterum
 excententes cessare solent. Animadversum praeterea fuit,
 nonnullas mulierculas, graviditatis praecipue tempore
 odorem dulcium, zibethi, moschi, Ambrae & aliarum,
 ferre non potuisse, & hunc fugiendi ubi occasio non da-
 ta fuit, in affectus lipothymicos & hystericos illas repente
 incidisse, quae symptomata soepissime uterum tantopere
 vexarunt, ut irritatus charissimum sui, sobolem expellere
 minitatus fuerit. Ad placandum hunc, odor herbae pi-
 peritidis & flor: Lavendul: pro usū externo, Essent: vero
 Balsam: Peruvian: aut cort: aurantior: recent: una vel alte-
 ra dosis, pro usū interno evidentissime sese commendare
 consuevit.

§. II.

Ultimo loco quaestio illa, in foro medico hinc in-
 de ventilata, a nobis est decidenda: utrum Medicus fa-
 scinatas vel incantatas personas sanare posse nec ne?
 aliis affirmativa, aliis negativa placuit sententia. Nos ve-
 ro in antecessum monemus, ut Medicus rationalis histo-
 riā morbi sibi probe cognitam reddat, & ex sympto-
 matibus, rerum circumstantiis, & causa morborum
 omnia accurate decernat, nec ad causas supernaturales
 prius configiat, quam eo tempore, quo rationes praeter-

C 3

naturales

naturales illi reddenda deficiunt , ne idem illud , quod Clero imperito non minus quam indocto , & vulgo superstitioso, opprobrio est , illi quoque vitio verti possit. Postquam autem cognovit , decumbentem fascinationis suspicionem revera incurrere , curae initium euidem cum amuletis hinc inde decantatis facere potest , non alium in finem , quam ut patiens DEI auxilio confisus habeat objectum , circa quod vires phantasiae colligere & exerere possit ; ipse vero Medicus sciat , in tali negotio sibi cum impuris spiritibus ex daemoniaco hominum genere prodeuntibus luctandum esse , & hinc probe semetipsum examinet , utrum peculiaribus animae dotibus , quae in tenacissima imaginatione se produnt , a natura instructus incedat , & praeterea de vera DEI vocatione ad officium Medicum , nec non de illius spiritus efficaci assistentia sibi gratulari possit ; confisus , Christum verum animarum & corporum aegrotantium Medicum , sibi in variis exemplis medendi methodum & medicinam indigitasse , quae jejunando & orando perficitur , ex eo quod jejunium corpus disponit ad ardentes preces fundendas , preces vero in fide & filiali fiducia emissae misericordiam DEI eousque invitant , utejus omnipotentia nostrae impotentiae succurrat . Quod si ergo Medicus se praedictis armis cinctum animadvertisit , haud interrupta imaginatione operosus , sibi inimicam ideam , patienti ex fascinio impressam , totis animae viribus aggrediatur , & tamdiu in lucta pertinaciter haereat , donec

donec contraria idea suae triumphantis, cedere cogatur.
Si vero hisce mediis conjunctim sumptis Medicus desti-
tuitur, svadeo, ut sibi illud tritum: manum de tabula,
commendatum habeat.

§. 12.

Sciat ergo Lector benevolus, omnem praemon-
stratam Therapiam nostram eo tendere, ut sonticum
aboriendi malum praeoccupare discamus, in vulnerata
enim causa remedium quaerere inutile esse duximus,
quia tunc Medicus de matre tantummodo conservanda
sollicitus esse debet. Itaque supervacaneum quoque esse
arbitramur, remedia apponere, quae Clinico, parturien-
tem visitanti, cognita esse debent; siquidem ea cum
abortum facienti, in applicatione coincidunt, habito re-
spectu ad circumstantiarum qualitatem & symptomati-
cum varietatem, quae in diversis subjectis diversimode
esse exerunt. Unicum tamen monitum non praetereun-
dum a nobis dignum judicamus, quod in eo consistit, ne
praesens uteri haemorrhagia, dummodo non enormis,
Medicum ab auxilio deterreat, potius id agat, ut embryo-
nem, quantum fieri potest, remedii tonicis, subadstringen-
tibus, analepticis interpositis, & tranquilla corporis
continentia conservet: ubi vero nec hisce conatibus gra-
vior accedens uteri haemorrhagia vires patientis exhau-
riens, auscultat, opera danda est, ut foetus citissime, vel
per Enema stimulans vel per lene purgans, excutiatur, fa-
cies & manus matris generoso vino Rhenano humecten-

tur,

tur, & Analepticum, iteratis vicibus in & post foetus elisionem propinetur, cuius naturae sequens esto. Rec: Aqu: flor: Perfisor: Cerasor: nigr: Borragin: Bugloss: Cinnamom: simpl: AnaUnc. 1. Julep: gemmat: Tinctr: corall: drach. 2. Confest: Alkerm: drach. 3. matr: perlar: drach. 1. Elocosachar: citr: drach. i/β MF. Mixtura. Post foetus autem excusionem eo alloborandum erit, ut uterus diebus sequentibus ab omni fungoso & recrementitia mole liberetur & sollicite per Pilul. Stahl. expurgetur, ne denuo impregnata idem periculum incurat. Cautelas quoque practicas annextere operae pretium esse duximus. Quoniam vero a parte patientis observandae, in causis abortum promoventibus, implicite a nobis allegatae prostant; a parte vero Medici in prudenti medicatione praesumuntur, illis non immorabor, sed paucis absolvendas esse puto, si dixero, (1) ventionem inassvetis, ubi lege praeinitum pariendi tempus instat, admodum proficuum esse, teste experientia; quia per hanc uterus relaxatur, & partus ad faciliorem exitum disponitur; ubi vero parturiendi tempus nondum adest, illa corporis motitatio fugienda erit, ne per eam aboriendi occasionem subministremus. (2) Si subiectum plethoricum adest, quod laboribus & motu corporis neglectis a sanguinis onere sese liberare non potest, tum venaesectio tempore graviditatis aliquoties repetita, tanquam optimum praeservandi remedium svadendum erit, quia per illud molem, sanguinis uterum preventem, & metuendum ex eo abortus periculum, avertimus, ne foetui exitiosum & matri triste existat.

T A N T V M .

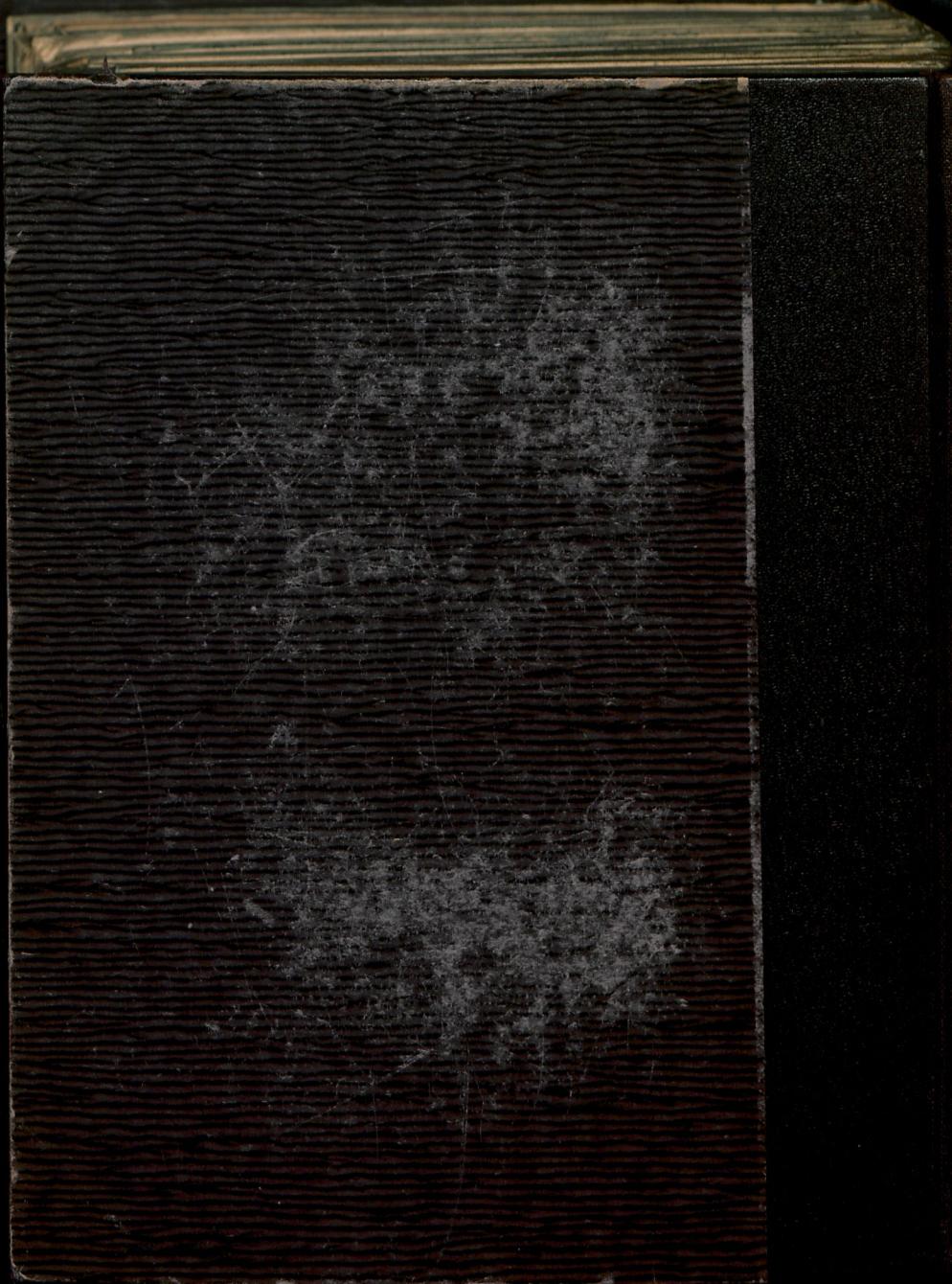
Königsberg, Disc; 1720-39

f

sb.

ULB Halle
004 587 928

DISSERTATIO MEDICA

De

ABORTU,

germ.

Bon der fröhzeitigen Gebuhr,

quam

Summi Numinis Auspicio,

Ex Statutorum Decreto

Et

Consensu Amplissimae Facultatis Medicae,

Pro Receptione in eandem habendam,

Publicae Eruditorum Disquisitioni submittit

DANIEL HENRICUS PASCHKEN.

Med. Doct.

RESPONDENTE

JOHANNE HIERONYMO STEIN.

Reg. Boruff.

Med. Cult.

Die 6. Junii Anno MDCCXXX.

Horis locoque solitis.

REGIOMONTI.
Litteris Johannis Stelteri.